

Et in Cenaculo
venerabilis homo et
duicem comam nuncupare. **N**on
quod enim suam cenam nuncupat
admodum ducendu. Et illi quicce
fuerit alius aut chiesa est.
Nonquid domoq nō habet ad
modum ducendu et libendu. **C**
erchia de cetero nō et cō
sidens eos qui nō habent
Ordi dicas nobis. **L**audamus
in hoc nō laude. **S**ed qm ac
cepit a domino. qd et tradidit nob̄
qm dñs ihesu m̄ nocte fuit
huc. accepit panes et gressus
ages fregit et dñs. **H**oc eum
pus m̄ qd p̄sonob̄ tñt.
hoc facit imē cōmendatō
nē. **T**um s̄ et calix nob̄
conatur ducere. **I**n calix no
nū tēm̄ cūm̄ cūm̄ fuit.

Propterea
cōceptu
a. **R**ō
qua
cōfessu
n p̄mane
cōm̄ cāp̄t
P
Dicitur
ak̄ fili
teria ne
tū nob̄t
dom̄. Qd
nē **C** p̄
multa cōp̄.
nē m̄ do
alīmōt
dom̄. **D**
rām̄ d
R
tōm̄ tōt̄

Θεῶν πατέρων.

ΕΥΦΗΜΙΑΙ ΓΑΜΙΚΑΙ
Honesti iuxta & docti viri-juuenis, Dn.

PAVLI SORGII,
GREVENTHALENSIS Fr.
SS. LL. studiosiss. nec non Senatus Li-
psiensium prudentissimi amplissimiisque
Scribæ negotijs paganicis præfecti;
S P O N S I,

Ad x. Calend. Februarij Anni ineuntis à Chri-
stonato c 1515 ic.

matrimonium contrahentis

C V M

Lectissimâ castissimâq; virgine
SABINA,

Integerrimi doctissimiisque viri Dn.

M I C H A E L I S V O C T I,
Ciuis ac Cantoris Torgensium Reipub. vigilan-
tissimi, filiâ dilectissimâ;
S P O N S A.

Concinnata, dicata, consecrata φιλο-
Φρεσων ergo ab
Affine & amicis.

51

257

Andr. Tiraq. l. 2. connub.
nu. 64. & seq.

Vxor formosa duabus potissimum & minimè contemnendis rationibus, & diligenda, & omnibus votis experenda est. Primum quidem, ut formosa vxor formosos tibi pariat filios, qui plerung^s speciem effigiemq^s matris referre solent, ut attestatur Germanorum ex Blebelio adagium: Ex turpi vaccâ turpis generatur vitulus. Secundum, vxor formosa ob id etiam ducenda est, ut spredo aliarum concubitu, cum ea, quantum fas est, haud agrè delecteris, matrimonialemq^s palestram non insuauiter exerceas: Non enim ad pænam (cui, qui deformem duxerit, sese addicit) statutum est matrimonium, sed ad solatum, ut statim in fronte perhibent sacra literæ, atq^s etiam ad honestam inter cetera voluptatem, &c. Hac Tiraq. d. l.

M. B. F. L.

I.

 Rincipium fertur vitæ sortisq; benignæ
 Quod stat concordi fœdere coniugiū.
 Iuncta fides iungit mentes , & reddit acerbum
 Dulce, potest quicquam suauius esse nihil.
 Hoc benè perpendit, reor, ac animo ante pedit,
 Quæ petit amplexus, PAULE, SABINA, tuos.
 Quis non effugiat curas ? tamen huic ruis ipse
 Quantus es, heu, molli *cura* fouenda sinu.
 Nō ego quærā ex hac habeat quot lectulus, in te,
 Namq; omnes, curas , exhibit ipsa suas.
 Forma perit curâ, formosæ parcere iure
 Te decuit ; rapuit te magis illa sibi.
 Et quem non rapiant fulgentes oris Elenchi,
 Æmula sidereis lumina luminibus !
 In primis frons celsa , decor , q̄q; omnia supplet
 Grata Deo pietas, sedula cura domus.
 Haec sunt vxorum dotes , qui viuere non vult
 Quærat diuitias , & velit vsq; mori.
 Verus amor spectat mētem, iussumq; Deorum ;
 Iungantur fato femina virq; toro.
 Paupera vel diues fuerit , discrimine paruo
 Hic habet , in solis moribus immoritur.

Abs te si solo pendes, cadis ; & tibi vitam
Illa vel hæc miseram reddere iure potest.
Hæc quoq; PAVLE, fuit tua mens, committere fa-
Hanc rem, nec proprio viuere iudicio. (tis
Inde Deus faciet , felici sidere cedat
Vt thalamus, cuius cepit ab auspicijs.
Neue tibi desint, quas signas nomine , curæ,
Quid tibi quàm curas cōprecer vsq; nouas ?
Quolibet ergo anno vel denis mensibus edat,
Hæc geminas curas S A B I N A tibi.
Quot curas paries nobis ? Hymenæon ad ignes
Duximus, in curas nos quoq; Musa trahet.
Si fuerint matri similes, referéntve parentem ;
Esse suas quis non virgo puerq; volet ?
Euentura precor : compleuimus æthera votis,
Cum curis veniat sors quoq; læta tibi.

M. Ioannes Suevius.

Teg

II.

T E q̄ suis tandem Venus, ô lectissime P A V L E,
Geticis læsit arcubus?

Tutum quem vidi per tempora longa latere,
Tegente scuto P A L L A D I S.

Nunc verò victus, voces ad sidera tollis,
Est herba danda S O R G I O.

Sæpè quidem delusa, est at, Cytherea, reuersa,
Te læsit osculis suis.

Ergò dolente, latens cepisti, pectori vulnus,
Quod heu, recens virum manet.

Nil valet HIPPOCRATES, nil C U R T I V S arte peritus,
Nil hic valet V E S A L I V S.

Nil valet hic P H O E B V s medicos doctissimus inter,
Valet nil A E S C U L A P I V S.

Nil valet hic succus, puluis nil efficit ullus,
Nil herba quicquam proficit.

Verum, sola tuum vulnus tibi, S P O N S E, leuabit,
Quæ reptat herba in lectulum.

Sola potest hæc, pectoris est & sola perita
Tui mederi flammulis.

Nil iuuat hic R H E N V S, nil P L I S S A, et flauus E L I S T E R,
Nil S A L A, nil A M I S I V S.

Nil etiam RHODANVS, nil SEQVANA, nilq; VISVRGIS,
Nil ALBIS, hic nil LVTIA.

Hæc, etenim, rapidis, tua sola, SABINA, perita
Nouit mederi flammulis.

Hæc igitur tollet, quod non tibi tollere noscis,
Licet AEQVOR omne affluat.

Hæc etiam tibi LVX erit, hæc tua VITA, SALVSG;
Erit tuumq; SVAVIVM.

Hæc tibi, SPONSE, DECUS rebus felicibus, atq;
In turbidis SOLATIVM.

Hæc igitur sit, PAULE, tibi nunc iuncta SABINA,
Tibi hæc SABINA charafit.

Contentusq; tuâ sociâsis, optime SPONSE,
Illa & quiesce lectulo.

Tu quoq; SPONSA SABINA, tuo te iunge MARITO,
Subiecta sis huic coniugi.

Huncq; tuum semper tu dilige, SPONSA, MARITVM,
Et hunc verere coniugem.

Hic rursus tibi LVX erit, hic tua VITA, SALVSG;
Erit tibiq; SVAVIVM.

Hic erit in mœstis tibi consolatio rebus,
Erit tuumq; CORCVLV M.

Ergo tuum PAVLVM nunc accipe SPONSA SABINA,
Illiq; tu subiecta sis.

Sis

Sis quoq; cum socio contenta tuo, NOVA NVPTIA,
Illo ac quiesce lectulo.

Gratulor ergo tibi tali de munere, S P O N S E,
Felixq; sis coniunx precor.

Gratulor atq; tibi tali de munere, S P O N S A,
Felix torusq; sit tuus.

Vixite concordes, ac ducite N E S T O R I S annos,
Sic vsg; coniuges noui.

Insuper &, multis, vos crescите, suauibus atq;
Solum replete fætibus.

Quod supereſt, bona vota cadant, habeant quoq; pondus
Vtrig; coniugum nouo.

Paucula quæ cecini, ceu ſpero, mentibus æquis
Vos consulatis optimè.

Veræ τῆς ἀδελφότητος καὶ συγέ-
νειας declarandæ ergò , s.

BLASIVS F R A N C K Junior
Lipsiensis, Philosophiæ & opt.
art. M.

A589-

Asequantur.

III.

DVM Tibi, PAVLE, iugat sacras Hymenæus ad aras
Pronubus eximiam facie stellante SABINAM:
Marsq; Venusq; domo cœli spatiantur in vna.

Monstra quid hæc monstrant? an Mars tibi Cypri
repugnat?

Haud credo, quid enim pugnâ lucentur inani,
Quos Amor arcitens semel, & Vulcanus ahenis,
Amplexu in medio, validè vinxere catenis?
Tu testis testaris idem: quam nexibus arctis
Dulcis amor duo iuncta fide sibi corcula iungat.
Tu modò solue metus: Cœlo tibi, SPONSE, sereno
Astra micant, fausto fatum voluentia lapsu.
Marsq; Venusq; iubet Sponsum circundare Sponsam;
Cynthius Iliaci residens Ganymedis in vrna
Imperat omne mero & vero dare tempus amori.
Neu timeas sacram Veneri peragrare bilancem
Saturnum, lepidos ludosque iocosque perosum:
Cancri more retrò vestigia tarda reflectit,
Idalium Phœbe lustrans Latonia Taurum
Plurima promittit geniali pignora lecto.
Tu modò rumpe metus; quisquis duce & auspice
Christo,
Fatalēm socio sociat sibi foedere Nympham;
Cuncta vident tædas astra aspirare secundas.

ōrōma-

Oνοματοχαρεντισμὸς ad Sponsum.

PAVLVSes: at M O D I C E duras admittere CVRAS
 Non potes. Ipsa tuæ duxq; comesq; viæ.
 Stas; stat CVRA: sedes; sedet:is; it CVRA: re-
 surgis;
 Surgit & illa: iaces; & simul illa iacet.
 At benè! quas tua CVRA nequit secludere CVRAS:
 Secludit CVRIS HAEC NOVA CVRA suis.

Ad Sponsam.

Dulcior arbustis, diuina SABINA, Sabæis,
 Inter an Ausonias es nuruſ vna nurus?
 Maior es Ausonijs nuribus. Tu nanq; SABINOS
 Cœlicolas superis, Myſa SABINA, dabis.
 Tu modò tu Sponſo pare; lectoque quotannis
 Pignora fœcundo bina SABINA pare.

Ἄγονοδίστηχον.

CepheIs ſVpero ſVa braChla ſVbLeVat aXe,
 CVMTVa, PaVLe, thoro braChla Sponsa
 LIgat.

M. Ioannes Försterus Auro-
 bachius, suo amico & συνά-
 τῳ amicissimo finxit.

B

Vix

Vix Salve Elistro dixeram iam denuò,
 Muldā relicto; Hem, Paule, reddit de tuis
 Amicum amicus certiorem nuptijs.
 Hinc letor, intimaq; mente gratulor,
 Clemente protecto sub umbrā Numinis,
 Seruato & usq; his expetitis gaudijs.
 Nam quis foro non ominetur optima
 Et lata vestro quaq;, quos quidem Venus
 Sic iungit aqua, par columbarum velut.
 Desideratum virgo Sponsum, nec minus
 Desideratam virginem Sponsus capit.
 Ergo fauete nuptiales linguis,
 Sonate iò, sonate ter: Thalassio:
 Potente chordā & consonantibus modis,
 Dum musicā nunc tota perstrepit domus.
 At vos bonis sit cura concessis frui
 Non imariti; namq; suspensa incubat
 Ætas gradum mox senior, qua corporis
 Vires virus aque atq; demit fæminis. (monet,
 Sed quorsum ego ista? Noctis umbra ipsa ad-
 Dudumq; lusus ad cupitos iam vocat.

Georgius Schreinerus M.

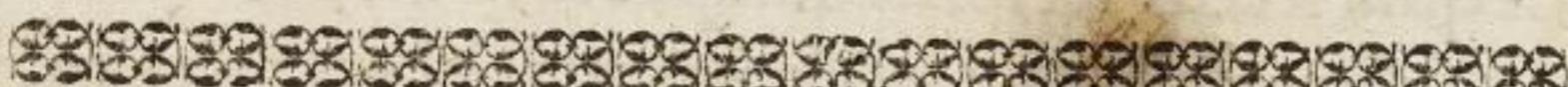
Quæsitum

51
V.

Væsitū est, iuueni vidua an ducēda sit vxor,
An formā præstās virgo probāda magis?
Hoc animū multis nunc huc nunc diuidit illuc?
Consilium in melius quisq; referre studet.
Quod tibi si viduam sociali foedere iungis,
Gnaua domus curā te leuat illa tuæ.
Namq; tuenda ipsi res tota domestica nota est,
Atq; suum nouit demeruisse virum.
Virgo at inexperta est, atq; harum nescia rerum,
Hæc, tibi, dum discit, nil superesse potest.
Nec tamen & viduā sibi ducere commoda præ-
Nā cupida imperij regna tenere volet. (stat:
Inq; molesta tuas semper tibi succinit aures;
Dum vixit coniux, sic prior, inquit, erat.
Sicq; tuæ vxori fies vaga fabula sæpè.
Hæc cui non meritò tædia mille ferant?
Virginis at mores potis es mutare tenellos,
Hanc, tibi quô placeat, sedula cura premet.
Et quia fœminei feruentia pectora sexus
Arrodit blandæ crimen auaritiæ: (mna,
Haud facile admittet, tibi quô struat aspera da-
Sed tua perugilans, vt tueatur, erit.

Quo poterit, summo contendet virgo labore,
Ne capiat mentem solicitude tuam.
Hanc quoq; PAVLE, tuo iactasti pectore curam
Sæpius & cessit mens variata loco.
Virginis hinc mores tibi complacuere pudici,
Laudo, precorq; tuum sic benè cedat opus.
Hæc etenim à cunctis communis opinio fertur,
A quâ fœmineo non decet ire foro.
Formosa est iuueni formoso danda puella,
Nam similis simili se sociat socio.
Connubij hæc igitur sint vincula prospera vestri,
Sit vobis casto non sine amore fides;
Mella, boues, lanæ, segetes, lac, dulcia vina,
Sint vestræ semper munera larga domus,
Paululus & vocitet vel parua Sabinula patrem
Te: quos suscipiat chara SABINA tibi.
Quod precor eueniet: Tandem hos Sponse ac-
cipe versus,
Paupere quos tribuit nostra Thalia manu.

*Sigismundus Finckelthusius Lips.
Philos. & opt. art. Bac.*

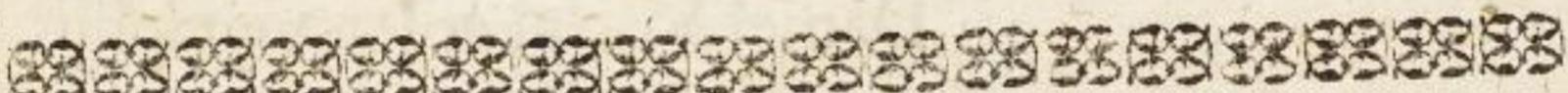
V I.

*Q*V' tibi, Sponse, negem felicia dicere vota
Dum celebras thalami gaudia lata tui!

Vota

Vota mouent superos casto si pectore fiant:
Res nostra & votis stantq; caduntq; suis.
Quò magis ergo tibi faueo, magis ipse secunda
Hoc tibi fortuna dona benigna precor.
Huc ades ergo Deus, Sponsis hac gaudia lato
Fac, rogo, succedant semper ut auspicio.
Sint procul à thalamo quest⁹, discordia tristis:
Adsint illecebra, pax, iocus, alma fides.
Sit iuuenis Sponse, iuuenis sit Sponsa marito
Semper, ut unani mi sint in amore pares.
Mella thorius fundat, nō desint vina Falerna,
Juno ferat fausti pignora fausta thori:
Hoc precor, ac opto Deus ut det plura petitis:
Filius arbitrio, quod venit, omne venit.

Ioannes Paulus Monachus.

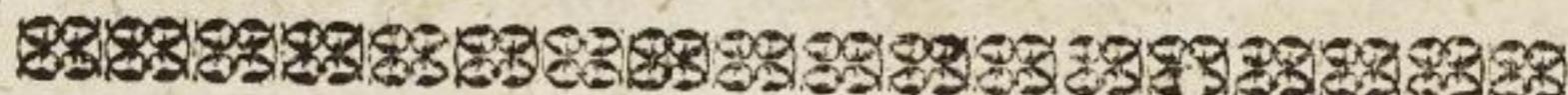

V I I.

PAULE quid excrucias animum, paterisq; dolorem,
Si quando mentem Nominis omen init.
Cura penes Iovam: geminos qui iungit amantes;
Vt bene suscepturn dat tibi cedat opus.
Cura penes te sit, Christi confidere verbo,
Turbida nec surgant nubila corde tuo.

Sic optata feres; dulcissima germina nati
Accrescant teneri, pace stet aucta domus;
Et longæua trahas felicis tempora vitæ;
Quid curas supero cætera ferre Deo?

Tobias Vbelacker suo amico &
commensali.

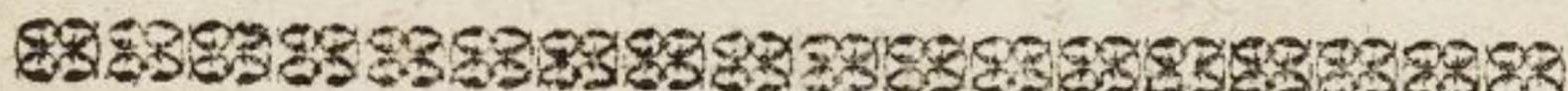

V III.

DVm tibi, PAULE, thoro sociam coniungis amicam:
Ecquis erit qui non carmina lœta canat?
Gratulor ergo tibi felices PAULE hymenæos,
Connubioq; precor prospера quæq; tuo.
Edite concordes felicia pignora lecti,
Vestraq; sit multā prole beata domus.
Sic age: sic viues castus cum coniuge coniux,
Nec, sþero, mea erunt irrita vota, vale

Suo amico & commensali

Daniel Vbelaker Paranymphus.

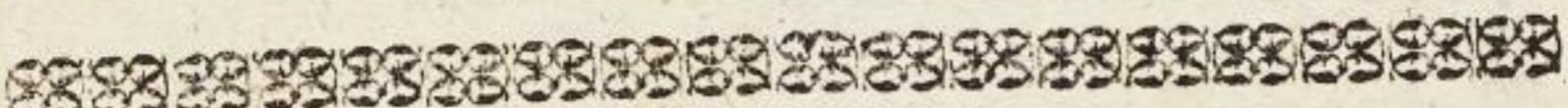
I X.

DVm ducis thalamo formâ præstante puellam;
Optima PAULE tibi fundere vota decet.
Vos Deus omnipotens longos conseruet in annos,
Atque beat vestrum prosperitate thorum.

Absit

Absit Eris : vestras constans concordia mentes
Colliget , & puro pectus amore flagret.
Plurima succrescant vobis pia pignora lecti,
Quæ pariant multis gaudia multa modis.

*Christophorus Reicheldt Lips. F.
Paranymphus.*

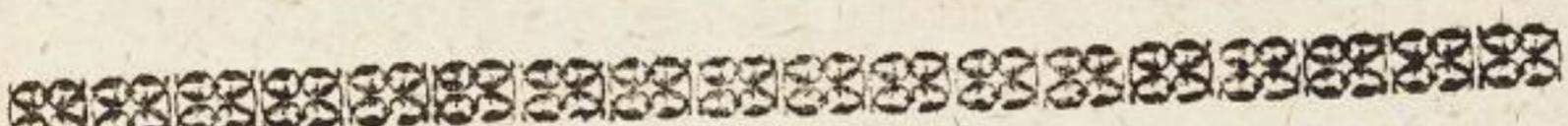

X.

*E*lice P A V L E tuo nunc tandem pectore c v R A S ;
Dum subit in thalamos Sponsa S A B I N A tuos :
Ipso Sponsa tibi vel dulcis nomine : verum
Ceu colit ipsa Deum ; sic colet usq; virum .
At toto letare tuo pia pectore Sponsa ;
Molliculoq; fone gaudia mille sinu :
Namq; PETITVS adest tot per suspiria Sponsus ,
Parta tuo & cordi est hac ratione Q VIES .
Euentura loquor : summus Deus omina firmet ;
Et Sponsis donet prospera quæq; nouis .

Martinus Nahgeborn.

F I N I S.

Lipsiæ,

*MICHAEL LANTZENBERGER
IMPRIMEBAT.*

aut omisla uocem magna ex-
piravit p̄i nr̄. Et uide ob-
p̄i scilicet ēmōia afflue-
densi. Unde an̄cē dicitur
exadūso stabat. quā sit dām
expirassit. Unde huc dicitur
dī filius erat. Nam huc dicitur
heres desiderat affuerat. ne
q̄b erat m̄tū m̄tū.
Et merita uocem magna ex-
poscepit manū. taliter
Et cū cēt m̄tū
cū. ermis
m̄tū. q̄b cūtū.
utlūna. eo? A
sero cēt m̄tū. cūtū. taliter
cēt q̄b ē s̄ntū. cēt uocem
poscepit. tūnū. nō adūo nō adūo
deūtū. q̄b ip̄e cēt cēt
cēt q̄b. Et am. adūo. i. nō
ut adūo. q̄b. cēt